

Γεράσιμος Χρυσάφης

**ΕΛΕΝΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ**

Πανοσιολογιώτατε Γέροντα,
Ευλαβέστατοι Πατέρες,
Τίμιον Εκκλησίασμα

Ως εκπρόσωπος του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών δεν θα αποχαιρετήσω την Ελένη Χαραλαμπίδου με τα λόγια που την καληνύχτισα ως άτομο, ως αδελφικός φίλος, χτές τη νύχτα, στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νεκταρίου, όταν *ενδεδυμένη ευπρέπειαν* είχε ήδη φύγει "απ' της ζωής τα βάσανα στη δόξα του θανάτου". Άλλωστε, το δικό της όραμα ζωής ήταν πάντα πιό αισιόδοξο, πιό φωτεινό απ' το δικό μου.

Δεν Σου προσφέρουμε *δακρυρρόους θρήνους* αγαπητή Ελένη. Αυτούς τους αρχίσαμε πριν από πολύ καιρό, όταν πρωτοδιάβηκες το δικό σου χείμαρρο των Κέδρων.

Εξόδιον ύμνον και επιτάφιον ψάλλουμε για να Σε προπέμψουμε, για όσα μας άφησες με τη ζωή Σου και με τον αγώνα Σου.

Ήσουν γενναία και ασυμβίβαστη στην υποστήριξη των θέσεών Σου. Δεν εντάχθηκες ποτέ σ' αυτό που από τα φοιτητικά μας χρόνια αποκαλούσαμε "το σύστημα". Δεν το υπηρέτησες, ούτε καταδέχθηκες να εξυπηρετηθείς απ' αυτό.

Αποδοκιμαζες σθεναρά θέσεις και πρακτικές. Ποτέ πρόσωπα. Δύσκολα μπορούμε να θυμηθούμε κάποιον που κατέκρινες ή που κακολόγησες.

Ο σεβασμός προς το ανθρώπινο πρόσωπο και η γενναιότητά Σου φάνηκαν περισσότερο στη μακρά διάρκεια του μαρτυρίου Σου. Τόση καρτερία και τόση αξιοπρέπεια!

Εκτός από τη συγκρότηση στον τομέα της επιστημονικής Σου ειδικότητας λίγοι έχουν τη δική Σου αγάπη και εξοικείωση με τη Μουσική, την Ποίηση, τη Λογοτεχνία.

Και λίγοι αγάπησαν, όσο Εσύ, τους μαθητές τους και στη Μέση Εκπαίδευση και στην Ανωτάτη. Ακόμη λιγότεροι, έχουν τόση εμπιστοσύνη στους νέους, όση έδειχνες Εσύ.

Ένα άτομο, βαθύτατα προβληματισμένο, σε όλα τα θέματα, σε όλο το βάθος τους. Θα Σου θυμίσω, αγαπητή Ελένη, μια συζήτηση, όταν Σου έδωσε μια ανάπαυλα "ο σκόλοψ της σαρκός" Σου και συναντηθήκαμε τυχαία, και λύσαμε όλα τα προβλήματα, τα κοινωνικά, τα πολιτικά, τα εκ-

παιδευτικά. Συνοψίζοντας κατέληξες ότι μόνο η Επιστήμη ή η Τέχνη ή η Πίστη μπορεί να γεμίσει την ψυχή του ανθρώπου. Την απόλυτη πληρότητα όμως, κατά την σοφή και πικρή εμπειρία Σου, τη δίνει αποκλειστικά και μόνο η Πίστη.

Αυτή η Πίστη, αγαπητή Ελένη, σε στήριξε στα δεινά Σου κι αυτή Σε οδηγεί να πάρεις απ' τον κόσμο μας, τον κόσμο του αγώνα και της φθοράς, μόνο το κομποσκοίνι Σου, εκείνο που "μελέταγες" τις ώρες της μοναξιάς και της περισυλλογής Σου, όταν ερχόμαστε να Σε δούμε στον "Άγιο Σάββα" ή στο "Αλεξάνδρα". Για να μνημονεύεις, εκεί που πας, τις αδελφές Σου και τις οικογένειές τους, τους δικούς Σου, τους οικείους Σου κατά σάρκα και τους οικείους Σου κατά πνεύμα.

Εξόδιον ύμνον και επιτάφιον Σου προσφέρουμε, Ελένη, την ώρα του αποχωρισμού, τώρα που το βασανισμένο Σου σώμα επείγεται ν' αναπαυθεί στην αγκαλιά των γονέων Σου, ενώ η ψυχή Σου ενδεδυμένη χιτώνα φωτεινόν και κρατώντας αναμμένη λαμπάδα την εξ αρετών βρίσκεται ήδη εκεί όπου *"ήχος καθαρός εορταζόντων και βοώντων απαύστως, Κύριε δόξα Σοι"*.

Γεράσιμος Χρυσάφης